

forøgelsen i udskrivningen af indkomstskat til staten. Tilbage bliver en merudskrivning af statsindkomstskat for personer med indkomster, der ligger over proportionalsskattegrænsen. Det vil åbne mulighed for en vis nedsættelse af skattesatserne uden at nedsætte den samlede skatteudskrivning.

For at danne et skøn over størrelsen af den merudskrivning for indkomståret 1977, som den foreslåede fradragsomlægning vil medføre, dersom udskrivningsreglerne ikke ændres, må statsindkomstskattens udskrivningsregler for 1976 føres frem til 1977. Desuden må de seneste statistiske oplysninger om de forskellige ligningsmæssige fradrag, der vedrører indkomståret 1974, regnes frem til 1977. Denne fremregning må nødvendigvis blive usikker. Det hænger bl. a. sammen med, at man i statistikken over renteudgifterne i 1974 ikke har foretaget en egentlig opdeling af disse i renter af privat og erhvervsmæssig gæld, der er i overensstemmelse med de nu foreslåede regler.

Resultatet af disse beregninger og skøn er, at statens merprovenu for indkomståret 1977 kan anslås til opimod 2.500 mill. kr. Beløbets fordeling på de enkelte fradragsposter fremgår af følgende oversigt.

	Udvidelse af beskatnings- grundlaget	Merprovenu ved omdan- ning til drag i skatten
	Mill. kr.	
Prioritetsrenter, ejerboliger	ca. 11.500	ca. 1.700
Andre private renter	ca. 3.250	ca. 465
Gaver	ca. 25	ca. 3
Løbende ydelser og under- holdsbidrag	ca. 500	ca. 70
Livsforsikringspræmier	ca. 1.550	ca. 215
Indskud på etableringskonti	ca. 175	ca. 15
I alt	ca. 17.000	ca. 2.468

Der er regnet med en udskrivningsprocent på 90 og en stigning i lønindekset for industriarbejdere på ca. 10 pct. fra 1976 til 1977. Det giver følgende skala for udskrivning af statsskat i indkomståret 1977:

Af de første 65.800 kr. svares 14,4 pct.
af de næste 52.600 kr. svares 28,8 pct.
af resten svares 39,6 pct.

(Det almindelige personfradrag udgør 11.900 kr.)

Disse udskrivningsregler svarer til dem, der er lagt til grund ved udarbejdelsen af finanslovsforslaget vedrørende finansåret 1976-77.

Spørgsmålet om den nærmere udformning af en

generel skattenedsættelse, som modsvarer det skønnede merprovenu, bør efter regeringens opfattelse først afgøres i løbet af 1976 i forbindelse med fastsættelsen af udskrivningsprocenten for året 1977. Til den tid vil man også vide noget mere om den forventede indkomstudvikling i 1977.

For at give et indtryk af størrelsesordenen af de lettelser i statsindkomstskatten, som den foreslåede fradragsomlægning muliggør, kan det oplyses, at en forlængelse af det såkaldte proportionalsskattestræk med 10.000 kr. fra 65.800 kr. til 75.800 kr. i 1977 vil medføre et provenutab for staten på omkring 1.600 mill. kr. En forhøjelse af personfradraget fra de 11.900 kr. til 12.500 kr. vil medføre et yderligere provenutab for staten på omkring 365 mill. kr. Desuden vil det forhøjede personfradrag påføre kommunerne et provenutab, der kan anslås til omkring 450 mill. kr. Disse provenutab udgør tilsammen 2.415 mill. kr. eller næsten det samme som statens merprovenu.

Da kommunerne ikke vil opnå noget merprovenu som følge af fradragsomlægningen, kan det overvejes at lade staten anvende ca. 450 mill. kr. af merprovenuet som tilskud til kommunerne for derved at yde disse dækning for deres provenutab.

Det understreges, at ovennævnte anvendelse af provenugevinsten alene er et eksempel.

Administrative konsekvenser.

Den foreslåede omlægning af ligningsmæssige fradrag til fradrag i skatten (beregningsfradrag) vil få administrative konsekvenser på en række punkter.

Selvangivelsesblanketten må ændres således, at fradragssiden deles op i egentlige indkomstfradrag og beregningsfradrag. Det vil ikke være hensigtsmæssigt at pålægge ligningsmyndigheden selv at skulle foretage denne opdeling.

Den ligningsmæssige kontrol med berettigelsen og størrelsen af de som henholdsvis indkomst- og beregningsfradrag selvangivne beløb vil ikke være anderledes end den nuværende opgave med at kontrollere indkomstfradragene; men for renteudgifternes vedkommende må der regnes med at blive et ikke helt uvæsentligt merarbejde ved ligningen, navnlig i det første år, med at påse, at private renteudgifter ikke opføres som driftsudgifter i de tilfælde, hvor den skattepligtige driver selvstændig erhvervsvirksomhed. Spørgsmålet om, hvorvidt en renteudgift er en (fradragsberettiget) driftsudgift eller en privat udgift, der giver grundlag for fradrag i de beregnede skatter, vil antagelig også give anledning til en del klagesager.

Tilsvarende problemer — men af betydeligt mindre omfang — foreligger med hensyn til udgifter i